

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kakšno drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne (od 2. do 5. popoldne); ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.
Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglaš in poslanice
se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica, „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“: „Slovensko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gld. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

„Trgovsko-obrtno društvo“.

III.

Gorica — začasno središče naše organizacije.

(Konec).

Naša organizacija s svojim središčem v Gorici bo imela torej velik delokrog v mestu in v celi deželi, bo varovala koristi trgovine in obrti na sploh, a z naravnim preobratom, kateri mora doseči v Gorici, pripomore vsemu našemu narodu do velikega napredka in večjega blagostanja. Bodi trgovec ali poljedelec, obrtnik ali uradnik, vsakdo bo imel dobiček od tega gibanja in njegovih uspehov. — Zato je tudi gotovo, da pozdravimo z veseljem naše gibanje vsi Slovenci, katerim je res kaj mar resno delo za jasne in določene namene, ki so zarisani v temeljnih načelih naše trgovsko-obrtno organizacije. Mi ne oviramo drugih stanov v njihovi organizaciji; enako zahtevamo zase, da nas drugi ne ovirajo. Kdor meni, da bo kakó drugače koristil, svobodno mu, naj le dela po svoje, toda v našo samostojno organizacijo naj se ne zadira!

Našo trgovsko-obrtno organizacijo v Gorici pa naj po možnosti podpirajo naši sobratje v Trstu, v Istri in na Notranjskem, saj so naši sosedje, ki imajo z nami v stanovskem oziru jednake težnje in več ali manj trgujejo tudi z deželo goriško. Posebno Trst je v tem pogledu važna postojanka! Še več! Trst je po svoji legi tisto mesto v svetovnem prometu, v katerem se nekada mora osredotočiti trgovina in obrt — cele Slovenije. Slovenci imamo takó ugodno lego ob morju, kakoršne nima nijeden narod v srednji Evropi. Ali nikoli ne pridemo k pameti, da bito svojo lego tudi izkoristili?! Dà, pride no! V to nam je pa potreben Trst! — Tudi iz vršitev tega načrta prepusimo prihodnjemu rodu: mi pa postavljamo temelje, na katerih bodo oni zidali. Jeden teh temeljev je: dežela goriška se mora pridobiti na vsej črti za naše namene! Pasti morajo vse nasprotné trdnjave, potem bomo od tu

z velikanskim silo prodiral dalje. Hišo moramo zidati pri tleh in ne pri strehi, dasi že ob postavljanju temelja mislimo — tudi na streho. Pri takem delu nam pa morajo iti na roko tudi sobratje zunaj Goriške. Razne praktične koristi, katere bo nudilo društvo vsem članom enako, bodo tudi njim enako služile; zveze pa, katere bi se zasnovale med trgovci in obrtniki v vseh teh deželah, bodo tudi zdaj vsem enako koristne. Saj n. pr. premnogi trgovci in obrtniki v Trstu enako računijo na promet z goriškimi Slovenci, kakor oni v Gorici. Potrebno bo torej združenje vseh trgovcev in obrtnikov posebno v Trstu pod okriljem naše organizacije, ki bo imela za z daj svoje središče v Gorici, z jasnim pogledom v ono prihodnost, ko bo naše splošno trgovsko-obrtno središče — Trst. Naše bodoče stalno središče bo torej Trst: evo, idejal vseslovenskega stremljenja! Dotlej pa naj se osredotočuje organizatorično delo v Gorici, kjer tako nalogo lahko izvršujemo in jo moramo dokončati, ker to zahtevajo življenjski pogoji našega narodnega obstanka. Tok časa drvi naprej — in zamuda na tem polju bi se težke kdaj popravila, in ako bi se, bi bile žrtve veliko večje, delo mnogo težavnejše! Zato pa na delo po načelih naše organizacije v začasnem središču — v Gorici!

Dostavek. — Naša organizacija je šele v povoj, a že so se je prestrašili Italijani, med katerimi je tudi počil razkol. Stranka Pajerjeva hoče biti še bolj radikalna nego je ona, ki se je združila okoli „Corriera“. Nova stranka bo izdajala novo glasilo kar po trikrat na teden, v kar je pripravila 3000 gld. za morebitno zgubo prve čase. — V proglasu za novo italijansko radikalno glasilo čitamo edino le — strah pred Slovenci, ki prodirajo in napredujejo povsod, posebno pa — v trgovini in obrtnosti, kjer izpodrivajo Italijane. Množé se slovenske trgovine in obrti, hiše in celó velika posestva v Gorici prehajajo zapored v slovenske roke, napisov v „ekso-tičnem“ jeziku (slovenskem) je čedalje več, da žalijo italijansko oko; „accenti barbari“ bijejo povsod na rahla italijanska

se v veseli družbi na dan poroke. Ko je potem odstopil od okna, je zagledal na steni Castrucciovo podobo. Pri tem pogledu mu je takoj prešlo vse veselje in se razpršila vsa čaroba. Vsedel se je na neki naslonjač in z očmi, vedno vprtimi v podobo prijatelja, ki je bil premišljal nekoliko mesecev poprej, je dejal sam sebi:

«Ko je bil v Rimu, poln življenja in slave, rekel bi — desno okó cesarjevo, ko so vsa velika mesta, kralji, Robert in papež trepetali, če so slišali njegovo ime, ko sem jaz bil ponosen, da sem ga smel imenovati svojega prijatelja, in sem se nadejal z njegovo pomočjo doseči gospostvo v Milanu — če bi bil prišel kak vedeževalec in dejal: «Castruccio, le malo mesecev še, in vsega bo konec, in ti boš pod zemljo» — kdo bi bil mogel verjeti to! V najlepši dobi, močnan, mogočen... kakó negotovo in nestalno je pač življenje..., in on je vendar vedel, da bo moral kedaj umreti! — In če bi bil tisti vedeževalec nadaljeval takó: «Vidiš tega tu poleg tebe? tega moža, katerega ti skušaš povzdigniti v njegovem domačem kraju, tega Marka, kateri ti je pomogel, kolikor je bilo v njegovi moči, da si se pospel takó visoko in ki te čišla in ljubi bolj

ušesa. «Kaj bo, kaj bo, ako pojde takó naprej? Združimo se! Ali se rešimo Slovenec še zdaj, ali pa nikoli več!» — takó tarnajo obupno.

Tak strah jim je poglajal v dušo naša — trgovsko-obrtna organizacija. Kolikor ni razvidno iz proglasa samega, vemo iz italijanskih virov. „Trgovsko-obrtna zadruga“, „Goriška ljudska posojilnica“, „Krojaška zadruga“ na najlepših krajih mesta napredujejo naravnost neverjetno dobro, a zdaj se ustanavlja tem in vsej trgovini in obrti v oporo še novo „Trgovsko-obrtno društvo“, katerega agitatorična sila je spravila nasprotnike kar v strah in trepet. To pa je dokaz, kakó smo zadeli v srčenje gnezdo in da smo krenili na pravo pot. Za to organizacijo pa delujejo tudi možje, ki so navajeni delati in ne strašiti se težav in ovir. Vsepeh je zagotovljen, kar nas bo učila bodočnost.

Mi vsi pa skrbimo, da bo ta strah nasprotnikov tudi opravičen. Naš napredek posebno v Gorici je šele v povojih; komaj pričeli smo, — a strah nasprotnikov naj nas vspodbuja na vstrajno delo.

Glasovi o grofu Coroniniju.

„Slov. Narod“ piše dne 6. nov. to-le: Stranka dr. Gregorčičeva, katere se je v poslednjem času za „Slovenskim Listom“ oklenil z odkrito ljubeznijo tudi „Slovenec“, tako, da jej je barva očitna, izigrala je svojo poslednjo karto.

Zadnja „Gorica“ priobčila je oklic, s katerim grof Alfred Coronini naznanja svojim volilcem, da je odložil državnozbornski in deželnozbornski mandat, in da so ga do tega sklepa poleg običajnega „šibkega zdravja“ dovedli v prvi vrsti „oni neznosni politični odnosi, posebno v naši ožji domovini, katere je provzročila gospodovalnost, pohlepnost in domisljavnost posameznih oseb, in pa dejstvo, da perfidno počenjanje in vedenje nekaterih maloštevilnih spletkarjev in združbarjev pri nekotnih rojakih ne le ne nahaja odločne zavrnitve, temveč jim celo ugaja“. To se pravi po domače povedano: gospod grof od-

nego če bi bil tvoj lastni brat, ali ga vidiš? Vidiš tedaj, da on bo v kratkem vladal v tvojem mestu, da tvoja hiša bo njegova, da tvoja vdova, tvoji otroci bodo tavali iz dežele v deželo, iskaje zavetja, katero jim bo povsod odrekli, in ta mož doseže njih dedščino. — O, kaj bi bil odgovoril na to tisti ponosni mož? Kaj bi bil občutil v svojem srcu?... In pa jaz, kaj bi bil rekel na to?... In sedaj naj kdo gleda v prihodnost! Kaka rečna stvar je ta človek! — Takó imenitno in mogočno mesto ti je nenadoma samo od sebe padlo: naročje, mej tem ko se ti že toliko let trudiš, da bi dobil v svojo oblast neko drugo, ki vhaša kakor senca pred teboj. Ali se ti ni godilo, kakor kakemu izumitelju, ki si razbija glavo, da bi se naučil s pomočjo alkimije narejati zlató, a mesto tega zaslede kako čudovito naravno skrivnost, o kateri se mu nikoli niti sanjalo ni?

Stopil je zopet k oknu, gledal nekaj časa dol na trg, ozrl se okoli in na to je rekel: «Lucca je pač lepo mesto! — A ni Milan!» je takó vzdihujé pristavil. «Gospodovati tam, kjer si bil prej položen, biti mogočen med prijatelji, kateri se tvoje mogočnosti radujejo, ter so je deležni... in... o dà, tudi med svojimi

laga mandata, ker se Gregorčičevi stranki še ni posrečilo, spraviti v proslulo goriško narodno mesnico trmoglavca dr. Tuma, in ker se celo se nahajajo goriški rodoljubje, ki branijo tega moža, dobro vedo, kdo sedi sedaj še nevidno za njegovimi nasprotniki.

Vsa čast in hvala gospodu grofu na njegovih, vzlic vsem slabim slovenskim izkušnjam s tujimi aristokrati nedvomnih zaslugah za slovensko stvar, in naj je njegova ljubezen do te stvari še tako kalen vir, — a z ravno navedeno motivacijo svojega koraka je razkril za visokega aristokrata nenavaden nedostatek najnavadnejšega lakta, tako da grofu na čast celo dvomim, je-li je ta manifest njegov lastni duševni produkt.

V isti sapi pa priobčuje „Gorica“ tudi komentar temu manifestu iz ust odbora političnega društva „Sloga“, ki zopet kaže izredno dozo — politične neprevidnosti. V tem komentarju, ki glede rovtarskega tona še visoko nadkriljuje grofovski manifest sam, daje namreč odbor „Slogin“ na znanje „slavnim županstvom“, da bodo gospodar prof hitro drugih misli, čim vsa županstva njegovih volilnih okrajev izreko njemu zaupnico, hkrati pa nezaupnico onemu dr. Tumi, kateremu se dobi naslednika za vsakim plotom, dočim je grof Coronini le jeden in jedin...

Da sta se grofovo pismo volilcem in ta komentar kuhala ob istem ognju in v istem loncu, na tem bo težko dvomil poznavalec razmer. Logična posledica tega dejstva pa je, da gospod grof sploh ne misli resno odstopiti, da je marveč le posodil svoje do neke ime Gregorčičevi stranki v nelep namen, da s to zadnjo bombo zanesljivo raznese v prah in nič nadležnega Kranjca in z njim organizirajočo se svodomiselno stranko. Tu se torej vprizarja navadno politično komedijo, pri kateri naj statisti „slavna županstva“ dosežejo to, česar ni doseglo niti zloglasno odprto pismo goriških deželnih poslancev kolegi Tumi, niti skandalozni izvanredni občni zbor „Slogin“, nite famozno izobčenje dr. Tume iz društva, niti naposled pravi prvotni namen „Centralne posojilnice“, na katerem je bil

sovražniki, ter videti, kakó jih to peče, veseliti se njih ponižanja, to bi bilo življenje!... — Tü krasne gorice, odičene s trtami in oljkami, tudi tod zali vitezi, krasne deklice, bogastvo in dvorljivost... toda vse to ne gane Marko-vega srca.

Ko so mu te misli rojile po glavi, se je ljudstvo, ki ga je videlo stati za steklenimi ploščami, jelo gnesti pod oknom in je klicalo: «Živel Marko, živel Marko!» Ta šum je zmedel njegove misli; v odgovor je vlijudno sklonil glavo in razprte roke, a na to se je nevoljen odmaknil od okna in, stopivši v neko bližnjo sobo, je nadaljeval sam pri sebi: «Neumneži! tepci! — mari mislite, da vam bo nedostajalo gospodarjev? — Živel Marko!» Pa česa se nadejate od tega Marka? Kdo je on? Mari veste, da on more, da hoče spolniti to, kar želite? — Koliko radosti! Če je bilo v Lucci toliko veselja po zmagi pri Altopascio, je bila ista že dostojno praznovana... Pa ubogi tisti, kateri bi se zanašali na te vaše klice... Nekdaj bi me morda bilo to vpijanilo... Sedaj pa vem, koliko je od oljčne nedelje do velikega petka; od osanne do križaj ga.

(Dalje pride).

— 76 —

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

✱

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

Ko je bilo že pozno, je Visconti, odslovivši svetovalce in plemenitaše svojega novega dvora, hodil gori in doli po obširni dvorani občinskega dvorca, v katerem je še malo mesecev prej bival njegov slavní prijatelj Castruccio. Sedaj pa sedaj je obračal oči proti gotičnemu oknu, s katerega je bil razgled na trg; skozi to okno so bili videti tudi neki stolpi in kupole, na katerih je tedaj gorelo nebroj luči. Na trgu pa je velik kres razlival rudečo in nestanovitno svetlobo po ljudstvu, ki se je gnetlo tam okoli, gostilo se ter popivalo in popevalo napitnice in pesmi, zložene v čast novemu gospodu. V daljavi, tam po brdih, ki so obdajali mesto, je tudi gorelo vse polno kresov in odmevalo praznično zvonjenje.

Marko je opazoval nekaj časa tisti čarobni prizor kakor gleda ženin milo kraseto svoje mlade neveste, radujoče

predsednik grof Coronini pravočasno opozorjen — namreč politično určenje onih mož, katerim imata zahvaliti dr. Gregorčič in grof Coronini poglavitni del njune biveše, sedaj pač že nekoliko obledelo politične slave.

Morala in logika dr. Gregorčiča sta že tako jasni, da je namen njegov tudi glede tega zadnjega koraka očiten. Volilce grofa Coroninija — tako sodi ta mož, katerega je včasih svojim očetom nazival dr. Tuma — ne bo težko pregovoriti, da mu, čeludi po nepotrebnem, zopet izrekó ono zaupanje, katerega mu ad personam in kot poslanca še nikdar niso zanimali, akoprav imajo po gromni večini o najnovejšem domačem boju izven deželne in državnega zbora povsem drugo mnenje, nego gospod grof. Saj s to zaupnico ne mislijo volilci dr. Tumi — tako pa ne sodi več dr. Gregorčič, temveč le volilci — niti lasu skriviti. On ima svoj poseben deželnozbornski mandat, po državnozbornem mandatu gospoda grofa pa dosedaj tudi še ni stezal rok. Zakaj bi torej ne delovala v deželnem zboru rano ob rami, bodo dejali. Gospod grof želi zaupnico — ego mu jo —, o dr. Tumi lahko molčimo volilci, ker ni zahteval zopetne zaupnice, pred politični dvoboj Coronini-Tuma pa nismo postavljeni volilci, in zategadelj tudi nimamo odločevati se med njima.

Tako bo sodil ves svet — le odbor „Slogin“ ne, ki bi raztrobenal vsako tako eventualno, povsem indiferentno zaupnico grofu Coroniniju kot uničevalno odredbo dra. Tume; to bi storil oni isti odbor, ki se sam ni čutil kar nič prizadetega, ko so ne samo slavna županstva, temveč v trdni falangi tudi volilci dr. Tumovi soglasno in najostreje obsojali nezasišani — gospod grof Coronini bi rekel perfidni! — napad odbora „Sloginega“ in deželnih poslancev na tovariša dr. Tumo.

Gospod grof, v nečedno svrhu ste posodili svoje ime in nepristojno ste postopali, usilivši se sodnikom v lastni zadevi. Tisti ton, kateri se vam je zljubil v „vašem“ manifestu pristojal bi le možu, ki bi se bil vedel vzdržati nad strankami, a žal, da za to ulogo niste čutili poklica. Vi ste bili med soustanoviteljji onega lista, čegar pisava bo na večno sramoto goriskim Slovincem, vi ste vsled tega najmanj vsaj s o k r i v „neznosnega političnega položaja v naši ožji domovini“, in takemu sokrivcu ne pristaja govoriti svojim volilcem o „perfidnem počenjanju“, o „spletkarstvu in zdražbarstvu“. Ako ste se res ustrašili boja, v katerem se v silo branu strelja tudi nazaj, svobodno vam, a politične komedije usiljevati svojim volilcem, te pravice nimate niti vi.

Mogoče, da se v am posreči pristuditi vašemu nekdajnjemu prevzestemu tovarišu narodnemu delavcu dr. Tumi zadnjo voljo do javnega delovanja, a potem ste vi odgovorni za to, za katerim plotom mu bodo našli goriski Slovenci naslednika. Za grofovskim težko, za lastnim pa prav gotovo ne.

Taka je stvar in nič drugačna.

Od poklicanih slavnih županstev pa pričakuje napredno slovenstvo, da bodo ostala previdna in hladna do dna srca v očigled lokavemu pozivu „Sloginemu“. Za slepo orožje v boju zoper svobodomiselnost in napredek se menda ne bodo dale zlorabiti naše javne korporacije; pri politični komediji pa ne sme biti mesta svobodnim slovenskim možem in naj se tudi, žalibog, zove junak te komedije — Alfred grof Coronini.

„Edinost“ komentuje odstop grofa Coroninija tako-le:

„Da govorimo resnico: nas je visokorodni gospod grof v resnici presenetil s svojim korakom. Kar se tiče poslednje navedenega vzroka — šibko zdravje — moramo seveda že pripoznati, da je to jako tehten razlog. Drugi razlogi pa nam nočejo iti prav v glavo. Splošni žalostni politični odgošaji, ti ljubi Bog, ti trajajo že od nekdaj in tudi preprič na Goriskem ni še le od večeraj. Ta preprič se nam pa nikakor ne more zdeti zadosten razlog, ko ima gospod grof vse deželne poslance na svoji strani. Izvzemši jednega jedinega. Istotako izhaja v Gorici glasilo, ki z vso vneto zastopa politično strujo gospoda grofa in njegovih tovarišev. Najšibkejši se nam pa zdi razlog nezadostnega poznanja našega jezika. Skoro bi bili želeli v interesu gospoda grofa in v interesu naše narodne stvari, da bi ne bil navel tega razloga. Kdor nas hoče prav umeti, naj le čita laške liste, kako so se vrgli baš na ta razlog, da karikira — našo narodno stvar.“

Korak gospoda grofa nas je presenetil. Mi bi pač raje videli, da bi gospod grof —

mesto da beži pred žalostnimi razmerami — ostal na svojem mestu, kjer bi lahko izvršil od Boga blagoslovljeno delo, ako bi svoj veliki ugled in svoj upliv uporabil v to, da se te žalostne razmere poravnajo!!

DOPISI.

V Gorici, 2. nov. (V odgovor g. dr. Franku. Konec). Kratko ni malo pa ne smemo odobravati razloga, kateri navaja g. dr. Fr. v opravičenje, da je poslal mesto sebe dr. Vincija za zagovornika svojega slovenskega zatočenca. Dr. Fr. pravi, da so ga zadrževali drugi nujnejši opravki v civilnih stvareh, da se torej ni mogel udeležiti porotne obravnave.... Tak izgovor je ničev! Vsak odvetnik, ki količjak dela, bi imel tak razlog kakor dr. Fr., saj bi imel gotovo vsakdo kako civilno pravdo....; na tak način bi se lahko vsakdo otresel uradne dolžnosti in poslal mesto sebe odvetnika, ki sam nima skoro že nikakih strank, marveč se živi le od tega, kar mu odstopajo njegovi kolegi. V tem slučaju bi bil g. dr. Fr. prav lahko izročil zastopstvo v civilni pravdi dr. Vinciju, sam pa bi šel na porotno obravnavo, in to toliko bolj, ker dr. Franko je zastopal le na okrajni sodnji dve stranki za neznatna zneska (oba nista dosegla 200 gld.); v teh dveh pravih ni bil odvetnik niti potreben in stranki sta si dovolili le luksuz. Obravnava nista trajali niti po 10 minut in sta bili na kratko preloženi. Dr. Vinci bi bil veliko lažje zastopal g. dr. Fr. v teh pravih, ne pa pred poroto, saj so take substitucije med advokati v obče navadna stvar. — S tem je pobit edini razlog, kateri je navel g. dr. Fr. v svoje opravičenje. Da sem se oglasil proti temu v „Soci“, mi je bil edino namen, opozoriti g. dr. Fr. na njegovo narodno dolžnost ob takih priložnostih, da ne pojdemo v sodnih dvoranah rakovo pot po krivdi naših ljudi. Edino to sem imel pred očmi. Zato ga tudi nisem imenoval ne drugače pokazal nanj, da je le rekdo kdo vedel, komu tičejo moje besede.

Kar se pa tiče njegovega ponašanja, da je on edini advokat, ki zagovarja v slovenskem jeziku Slovence in Italijane, moram reči, da mi to ne imponira. Jaz bi rad videl, da bi vse italijanske stranke najemale slovenske advokate, kateri bi jih zagovarjali v — njihovem jeziku. Slovenec, ki bi odklanjal italijanske stranke, ako bi zahteval italijanski poslovni jezik, bi bil bedak, ker bi s tem le sebi škodil in posredno od tega bi imel narod škodo, dobička pa bi ne naredil nobenega. Italijanski advokati stoje še vedno na tem krivem stališču, da nočejo zagovarjati Slovencev v slov. jeziku, zato pa je naš boj proti njim tako lahek. — Drugače je seveda v slučajih, ko slov. odvetnik ni toliko zmožen italijansčine, da bi nastopil n. pr. pred porotniki in igral tam lepo, častno figuro, kakor dela dr. Stanič in tudi drugi slov. odvetniki v Gorici. Pa naj nastopi enkrat se dr. Fr.! Ako pa kdo tega ni zmožen, naj se vsaj ne hvali, da on zastopa vse stranke le v slovenskem jeziku. — Nasi odvetniki naj zatorej le sprejemajo tudi zastopništva ital. strank in naj jim postrežejo v ital. jeziku, saj s tem odzamejo zaslužek ital. advokatom, ki so naši poglavitni nasprotniki v Gorici. Za tako ceno naši advokati lahko opusté tak nezdrav princip, kakoršen zastopa dr. Fr. Njegov princip je isto takó smešen, kakor če bi slovenski trgovci ne hoteli prodajati blaga Lahom ali dajati jim ital. račune!

Kar se dostaja končno njegovega sklicevanja na državnega pravdnika g. Vidulich, moram jako dvomiti, če ga je prav razumel in da mu je že v naprej razodel svoje uradne namene in korake. Ali se je g. Vidulich res takó izrazil, bi radi videli potrjeno še od njegove strani. Jaz za se sem prepričan, da je bil dr. Vidulich pripravljen na čisto slov. obravnavo, ker tudi pripoznava, da je to edino pravično in tudi edino praktično. In s tem končujem. Nisem imel ne osebne jeze ne osebnosti do dr. Fr., ampak le stvar. Javnost naj sodi!

X. Y.

(Uredništvo je izčrta le vso ostrost v tem odgovoru, ker se je čutil dopisnik zadetega po vsebini in obliki poslanice g. dr. Fr. S tem bodi polemika za nas končana. Ured.).

Iz Lokaveca, dne 6. nov. — Včeraj je bil pri nas nekaj vihar, pa ne naraven ampak umetno napravljen.

Slo se je zato, ali županstvo napravi zaup. gr. Coroniniju. Drečjek je zopet brusil pete in dosegel toliko, da se skličejo obč. starešine v sejo, in sicer dne svetega Martina. Kakor vse kaže, zaupnica bode sprejeta, seveda ne enoglasno. Imamo sicer par častnih izjem, drugi pa so sami kimovci, in gotovo je, da na predlog župana ali njegovega pobratima bodo vsi prikimali in grof Coronini bode s tem povzdignjen v deveta nebesa.

Proti večeru se je ta vihar polegel, nebo je bilo jasno, le tu pa tam se je slišalo gromenje: Živio Tuma! Doli z Gregorčičem!, na g. C. pa se niti spomnil ni nikdo več.

Iz tega se vidi, da ljudstvo sploh je za dr. Tumo vneto, in zaupnica od strani županstva nima proti volji ljudstva nobene veljave!

Volilci, volilci!! Dragi „Goričani“, to je dejstvo, s katerim je treba računati. Naj se g. dr. A. Gr. sedaj odpove, boste videli, kako hladno je delavsko ljudstvo proti njemu.

Sicer pa le naj izsiljujejo „Goričani“ svojim ljubljencem zaupnice sedaj, ko je še čas, dokler je po občinah dve (ili) tretinji starasin, ki nikdar o politiki nič ne slišijo in se v tem oziru pustijo eni osebi voditi, ali ko pride v poštev sedanji mlajši naraščaj (in to bode gotovo v kralkem), takrat bodejo počivali sedanji voditelji, njih zvezda potemni, nas pa bode navdajala zadovoljnost, da naši „mučniki“ uživajo zasluženi pokoj....

Iz ajdovskega okraja. — Grof Coronini je torej odstopil od državnega in deželnega poslanstva. — Temu se skoro ni čuditi pri obstoječi goriski „otroci politiki“. Kakor znano, grof Coronini kot poslanec, je bil itak z eno nogo vedno pripravljen na odstop. On je sploh prevročekrven, ter ga vsak, tudi le dozdeven nevspeh, popolnoma porazi ali pa razburi. Vsled tega ni posebno sposoben za pravega politika. — Da pa baš sedaj v tej mešanici pojmov in v tako kritičnem položaju g. grof vrže puško v koruzo ter beži iz boja, kateri je po večini on sam izzval, je popolnoma nedostojno za vsakega prostaka — kaj šele za plemenitaša. —

Ako pa g. grof misli s tem skušati narod, ki mu je že obilokrat izrazil prav otroško zaupanje, ter mu na razne načine, posebno pa s častnim občanstvom dal takorekoč predplačo za njegovo delovanje, katero hoče sedaj napol dovršeno popustiti, je naravnost skandal! Gosp. grof naj vé, da s tem pripravi vse narod, posebno pa županstva, v škripce, kajti, ako mu županstva dajo zopet zaupnico ter ga preprosijo, da obdrži svoj mandat, kdo bode porok, da kdo drugi od poslancev ne odstopi; morda celo g. Gregorčič, in morda še bolj v kritičnem času. Ali pa da bi ne stavljal pogojev, katerih ne bi bilo mogoče izvršiti? Na primer, kakor je v „Gorici“ namignjeno, da se da nezaupnica dr. Tumi!

Če pa županstva mirna ostanejo, bodo gotovo poslanci vse že obstoječe nevspehe in one, ki se skozi vse špranje „raztrgane politike“ silijo, nanje zvrčali. —

Ena glavnih točk, vsled katerih se je razpor na Goriskem vnel, je vprašanje vipavske železnice. Nevspeh tega vprašanja si predbacivajo poslanci drug drugemu; a nobeden noče biti kriv. Vrabci po strehah čivkajo, da so temu krivi vsi! In skoro res je tako! — Tu stoji stopal, katerega naši poslanci niso kós premakniti. — Da železnice tečejo, je treba mazila, kakoršnega je bore malo pri nas, in še to se potrebuje za mnogo drugih nujnejših potreb. —

Kaj takega znajo možje allá Draossi in Antonelli, ki sta imela vipavsko železnico že v žepu, in bi že gotovo tekla, ako bi se stvar njima prepustila, ali saj pravočasno odzvela. — Sedaj je pa gotovo, da železnica ne bode še tekla, ako ne za hrbotom naših poslancev, ali pa vsled slučajne spremembe oseb tam, kjer imajo prvo besedo. Kajti, ako prav bi se doseglo od deželne vlade tistih 100.000 gl. ni izključeno, da ne bode še sto drugih ovir, o katerih se nam danes niti ne sanja.

In tako bi lahko našel še več drugih nevspehov na našem političnem polju, katerih je deležna cela slovenska delegacija, in ne le posamezniki, kakor si pač ena ali druga stranka predbaciva!

Domače in razne novice.

Osebnosti. — Učitelj na pripravništvu v Kastvu g. Ivan Bunc je imenovan začasnim okr. šolskim nadzornikom za še ostalo funkcijsko dobo za slovenske šole v okrajih pazinskem in poreskem.

Tajnik trgovinskega in pomorskega sodišča v Trstu Vikt. Garson je dobil naslov in značaj deželno-sodnega svetnika.

Dr. Janko Pajk. — Prejeli smo obvestilo, da je umrl v Ljubljani 7. t. m. umirovljeni gimnazijalni profesor, urednik nekdanje „Zore“ in „Vestnika“, g. dr. Janko Pajk, star 62 let. Pokojnik je bil dober in zelo zaveden Slovenec, idealist v vseh dejanjih svojih ter kakor butela delaven rodoljub. V svojem življenju je napisal zelo mnogo, večina znanstvenega. L. 1872. je izdal svoje „Izbrane spise“. Najzaslužnejše delo njegovo je pa izdaja srbskih narodnih himnij, ki so izšle l. 1864. in 1881. Izpodb. njegovega peresa je prišla tudi kratka „Srpska slovnica“. Zadnjo njegovo delo je zagledalo beli dan lani v letopisu „Slov. Matice“, kjer se je lotil Aristotelove filozofije, ali kritika ga ni pohvalila, ker je pregoreče zagovarjal razne nazore, katerim je že davno odzvonilo. — Dr. Pajk je v življenju mnogo pretrpel. Vsled svoje narodne odločnosti je doživel, ko je bil še sedanji kranj. dež. šolski nadz. Sumar dober Slovenec, toliko vladnega preganjanja, da je popustil profesuro ter prevzel vodstvo tiskarne v Mariboru, kjer je izdajal leposlovni in znanstveni list „Zora“, pozneje pa še „Vestnik“. Ko so se razmere zboljšale, je odšel zopet mej profesorje ter služboval v Gorici, Kranju, Mariboru, Brnu in na Dunaju. Lani je stopil radi boleznij v pokoj ter se preselil za stalno v Ljubljano. Njegova supruga je znana pisateljica Pavlina Pajkova, rojena Doljakova iz znane solkanske rodbine. Starejši sin

je profesor v Ljubljani na učiteljsku. — Odličnemu pokojniku večni mir, preostali rodbini pa naše iskreno sožalje.

Pogreb je bil prav veličasten, kakor čitamo v ljubljanskih listih. Udeležila se ga je večina profesorjev, učiteljev, dijakov srednjih šol, učencev ljudskih šol: zastopnike so poslali še nekateri drugi gimnaziji. Med drugim mnogobrojuim občinstvom je bilo videti več poznatih literatov, odbor „Slov. pisat. društva“, več mestnih svetnikov, itd.

Zaupnice. — Lov na zaupnice je po deželi v polnem tiru. V torek je priobčila „Gor.“ stiri: iz Šempasa, Dornberga, Skopega in Povirja. — Zadnja je povsem brezbarvna in se tiče le osebe grofa C.; ona iz Skopega omenja le še somišljenike. — Prva zaupnica je došla iz Šempasa, kjer županuje župnik in dežel. poslanec Grča, kateremu huda prede za mandat. Zato čitamo tudi v Grčevi zaupnici stavek: „...kakó se dr. Tuma v družbi z A. Gabrščekom vzdiguje zoper naše poslance...“ Zoper take ničle, kakor so Grča, Berbut in dr. je boj šele začel. — Prav „grozovito“ poetična je zaupnica iz Dornberga.

Današnja „Gor.“ priobči brez dvoma se lepo številce nalovljenih zaupnic. Mi jih bomo vestno šteli. Ako dosežejo število — 70 do 80, bo šele malega uvaževanja vredno. Ako jih ne bo toliko, naj se cela „Goričanska“ banda kar hitro skrije, saj dolgo itak ne bo sleparila sveta. — Gotovo je že danes, da iz prav mnogih najbolj prosvitljenih občin ne bo zaupnic, kajti prebivalstvo je v obče silno nezadovoljno; najraje bi poslalo nezaupnice vsem poslancem!

Lov na zaupnice je vzbudil celo deželo do nekega zdravega gibanja, ki pojme razbistri in pripravi naše ljudi do boljsega spoznanja, kakošne može bo treba v prihodnje voliti v starašinstvo, da ne bodo slabo orodje navadno enega samega cloveka. Za zdaj se kaže, da bo v prihodnje že ob volitvah v starašinstva boj na podlagi naprednega programa ali pa nazadnjajstva. Da zmaga končno napredna misel, je gotovo.

V Šempasu n. pr. se 9 starešin ni udeležilo seje. — V Podgori je bil dosti hud boj, kajti trije duhovniki so naleteli na odpor... kateri bo imel svoje posledice v prihodnosti. Sploh imamo iz cele dežele poročila, da se je vrgla duhovščina z vso silo v ta smešni in brezupni boj za zaupnicami. Ako duhovščina to veseli, ako bo zadovoljna s sedanji vspehi, je nam čisto vsejedno. Bodočnost brezdomno dokaže, da je duhovščina postavila v nevarno igro ves svoj vglad in upliv. Povsod je zbudila proti sebi še močnejšo neprijazno strujo nego je bila doslej. Da ta tok objame naposled ogromno večino, to je amen v Očenašu! Takrat bomo čuli zdihovanje in tarnanje, mi pa bomo hladnokrvno odgovarjali: kar ste sejali, to žanjete! Mi „Soci“ se ne bomo dali nič motiti po takih zaupnicah, ker smo uverjeni, da se nam v bodočnosti pridruži velika večina tistih, ki danes glasujejo za zaupnice bodisi iz tega ali onega razloga. Mi razumemo prav dobro, zakaj prihajajo iz teh in onih občin zaupnice; poznamo pa tudi pota, po katerih pride večina naših rojakov do pravega spoznanja.

Dostavljamo le še, da grof C. odpovedi ne preklicuje in ne sprejme morebitne nove kandidature, ker se je res naveličal vsega, kakor še večkrat. Lov na zaupnice služi „Goričanom“ le v namen, da bi z njimi pokrili pred svetom svojo nagoto. — Nas to ne bo motilo marveč pojdemo vstrajno naprej po jasno načrtanem programu.

Nesreča. — V torek se je dogodila na potu od Ročinja do Kanala nesreča. G. Mlekus in Bolca je bil poslal v Gorico 2 voza s praznimi posodami za vino. V prvi voz sta bila vprežena 2 konja, v drugi istotako, zadej pa za tem vozom je bil privezan 5. konj. Hlapcu, ki je imel drugi voz, se je zljubilo za Ročinjem iti v gostilno ter tam popivati. Konje je pustil zunaj, in nikoga ni bilo pri vozu. Hlapec je pil in pil, konji pa so odšli tako, da tega niso v krčmi opazili, ali pa morda celo niso hoteli. Konj, ki je bil privezan zadej, je začel divjati po cesti, se je odtrgal ter skočil ob cesti v vodo, kjer se je ubil. K sreči so še drugi ljudje ustavili voz brez voznika, povedali v Ročinju, kaj se je zgodilo, vsled česar je sedel drug voznik na voz ter se odpeljal v Gorico, kjer je povedal gospodarju g. Mlekusu, kaj se je zgodilo. Hlapec s prvim vozom je bil tačas že zdavnaj v mestu. Nezvestega hlapca, ki se je v pijanosti baje hotel umoriti, ko je izvedel, kaj je povzročil on s svojo skrajno malomarnostjo, so v Ročinju zaprli.

Iz Šempaske občine. (Pojasnilo.) — Na poslani popravek v cenj. listu „Soca“ z dne 24 oktobra 1899, št. 85 v zadevi notice „Šempaska zaupnica dr. Gregorčiču“ v rečenem listu z dne 10 okt. št. 81., izjavljamo podpisani udje manjšine, da rečeno notice v polnem obsegu glede zaupnice potrjujemo, zvnaj tega, da je bila sprejeta s 14 glasovi proti 7, a ne kakor prvotno rečeno s 15 proti 9, pristavkom, da je g. župan le sprožil zaupnico, in da je isto, na vprašanje po vzrokih te zaupnice od strani manjšine, utemeljeval ne g. župan A. pl. Monari, kateri je isto predlagal, temveč vel. č. g. Blaž Grča, župnik in dež. poslanec, ter svojo stranko neizmerno povzdigoval in g. dr. Tumo neču-

Naznanilo!
Naznanjam slavnemu občinstvu, da odpre svojo
notarsko pisarno
v Gorici
12. novembra 1899. na Travniku št. 17.
t. nadstropje (tik kavarnе »Evropa«.)
Karol Čibej,
c. kr. notar.

Seiden-Damaste 75 Kr.
his fl. 14-65 p. Met. — sowie schwarze, weisse und farbige **Henneberg-Seide** von 45 kr. bis fl. 14-65 p. Met. in den modernsten Geweben. Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend.
G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hof.) ZÜRICH. (5)

Prvikrat v Gorici!
(V prostorih Gecanija blizu ljudskega vrta.)

Seifertov muzej

znanstva in umetnosti.

Ima nad 50 voščenih podob naravne velikosti; med temi so tudi mehnične, pri katerih se posebno odlikuje umetno upodabljanje.

Najnovejši svetovni dogodki in katastrofe iz vseh delov sveta.

Odperto je vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. zvečer. Vstopnina: Odrasli 15 kr., otroci 10. kr.

Posebni oddelek:

Velika zbirka živečih nestvorov in zverin, med katerimi je tudi prešič z šestimi nogami. Vstop k tej razstavi: Odrasli 10 kr. Otroci 5. kr.

Za mnogobrojni obisk se priporoča **Vodstvo.**

!! Nezaslišano!!
191 predmetov za samo
2. gld. 10 kr.

- 1 krasna pozlačena ura, jamčena tri leta.
- 1 pozlačena verižica.
- 1 krasen etui za smodke.
- 1 fino toaletno obrobijeno zrcalo s pokrivalom.
- 1 notes vezan v angleško platno.
- 1 oprava zapestnih gumbov iz double-zlata I. vrste.
- 1 oprava naprsnih gumbov iz double-zlata I. vrste.
- 1 par uhanov iz double-zlata I. vrste z vdolanim biseri.
- 1 zelo koristna pisalna oprava.
- 1 toaletno milo prijetne vonjave.
- 72 najboljših jeklenih peres.
- 25 finih pisarnih zavitkov.
- 25 pol finega pisarnega papirja in
- 50 koristnih predmetov za gospodinje.

Imenovanih 191 krasnih predmetov razpošilja za samo **2 gold. 10 kr.** (ura sama stane toliko) švicarska izvozna hiša
H. SCHEUER, Krakovo
Josefsgasse št. 46.
Kar ne ugaja se sprejema nazaj v roku 8 dnij.
Ilustrovani ceniki zastoj in franko.

Novoporočenci pozor!
Stejen si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vitarini, glavni vhod v gosposki ulici.
Anton Breščak
v Gorici, gosposka ulica 14, blizu lekarne Gironcolijeve.

V zalogi imam vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne jeditne in poselne sobe so po Nemškem slogu odlikovanih Črnigojevih delavnic v ulici Ponte nuovo in, via Leoni, katere so lepše in ukusneje izdelane in ceneje od Dunajskih in Budapeštanskih tovarn. Ostalo pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov.

Sprejema se naročila in izdeluje po izbiri obrisa, najceneje in v najkrajšem času.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna i. t. d. Različne stolice iz trsa in celuloja, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strane, afriške trave, z žimami in platnom na izbero ter razne tapetarije.

Reči, katere se ne nabujajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroko, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in paroploidi.

Učenca,
kateri ima veselje do čevljarstva, sprejme takoj pod ugodnimi pogoji Iv. Kavšek čevljar v Vipavi.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in vseh krajev s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavnica in ni nikakoli nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Osterlecher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 101

Garancija 5 let.
M. ŠULIGOJ,
urar v Kanalu.
Velika zaloga šivalnih strojev najnovejših sistemov, kakor Ringschiffchen in Rundschiffchen „Afrana“ s tihim tokom. Slednja je glede praktičnosti in hitrosti nedosegljiva (1000-2000 šivov v minuti), šiva naprej in nazaj. Sme se je po vsej pravici krono vseh strojev imenovati. — Stroji za šivilje od 30 gld., za krojače od 38 gld. naprej se stojalom vred. Ob enem se priporoča za točno popravo vsakovrstnih ur in strojev po zmerni ceni.
Garancija 5 let.

Radi opustitve trgovine prodajam
umetni gnoj za trte,
pod svojo ceno. Gg. vinogradniki naj ne zamudé ugodne prilike, dokler je kaj zaloge.
V. Arko, Vipava

Ženitbena ponudba.
Mlad trgovec z lepimi dohodki in prijazne zunanosti želi poročiti mestno vzgojeno dekle ali mlado udovo brez otrok's par tisočaki goldin. premoženja, katere bi v trgovino plodonosno naložil. Ker je še maloznana oseba, posluhuje se tim potom, — Le resne ponudbe naj se pošiljajo na naslov: „Zakonska sreča“, upravnistvo „Soče“. Prosi se tajnost v častni zadevi.

Razglednice
krasno dovršene od 20—25 gld. 1000.
Naročila sprejema **Anton Jerkič, fotograf v Gorici.** Na željo pride fotografirat sam in sicer brezplačno. Nobeden kraj naj bi ne zamudil te ugodne prilike, v tem ko se ilustruje celi svet na razglednicah.
Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lasino izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo S. cl.) tiskarno šk na perilo. (P. cl.)

Naznanilo.
Podpisani naznanja, da proda okoli 500 klttr. zemljišča na voglu ulice Pietro Zorutti v ulici Ponte Nuovo. Prodaja pa v parcelah obsegajočih najmanj 100 klttr. Več se izve pri podpisaniem.
Josip Leghissa,
v Gorici, Via Morelli št. 38.

!! Važno za vsakega !!
Razprodaja za neverjetno nizke cene:
12 krasnih komadov za samo
2 gld. 95 kr.

1 krasna žepna ura iz niklja Sidro-Remontoir, s pokrivalom in tri-letnim jamstvom. Ima sekundarico in popolno izdelan stroj. (Ni primerjati onim, katere pošiljajo mnogi bazarji za pozlačene).
1 verižica za uro, sestava oklepa (na zahtevo iz niklja ali posrebrnjena).
1 krasna igla za zavrtnike za gospode iz amer. double-zlata s kamni, podobnimi briljantom.
1 par lepih zapestnih gumbov iz pravega srebra, priznanega od c. kr. državnega urada.
1 par krasnih gumbov za rokave iz ameriškega double-zlata.
1 zbirka gumbov za srajce in ovrtnike iz amer. double-zlata (5 komadov).
1 elegantno, novoiznajdeno toaletno pomavalno zrcalo. (Novost!)
Dokler zaloga obstoji, razpošiljam teh 12 komadov proti povzetju ali proti pošiljati denarja pri naročilu za samih **gld. 2-95.** (Sama žepna ura iz niklja Anker-Remontoir stala je prej 5 gld.) Kar ne ugaja, sprejema v roku 8 dnij radovoljno nazaj.
E. Holzer
zalagatelj zveze c. kr. avstrijskih državnih uradnikov in zaloga ur in zlatenice na debelo.
Krakovo — Stradom 18. — Krakovo.
Ilustrovani ceniki gratis in franko.

P. Drašček
trgovec z jedilnim blagom
v Stolni ulici št. 2. v Gorici
priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z deželo.
Prodaja Ciril-Metodovo in Kneippovo
sladno kavo v zavojih.
Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

OGLAS.
Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih gorških izdelovalnicah utež otvoril
v **Semeniški ulici št. 8**
astno zalogo z izdelovalnico tehnic raznovrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v St. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehniko.
Preveznam v mehaniko popravilo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.
Imam glavno zalogo koles prvih ameriških sistemov, katere so pripoznana najboljša. — Vedno pripravljen na izvršitev se belež udani
KAROL KOMEL,
v Semeniški ulici številka 8
20—6

Pozor!
želez v vsaki množini
kupi je podpisanec po najvišji ceni.
Ivan Premrou,
v Gorici, ulica Morelli št. 49
(za mesnicami.)

Kuštrin Anton
trgovec
z jedilnim blagom
Gosposka ulica št. 23.
Priporoča svojo zalogo jestvin in kolonijalij po jako nizkih cenah.
Ima zalogo vsakovrstnega olja, na vadnega in najfineje vrste „Luka“.
Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 klg. naprej.
Obljuba je točno in hitro postrežbo.

SAUNIG & DEKLEVA
V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici
Prodajalnica
in
edlna mehnična
popravilalica
šivalnih strojev
Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobe od gld. 32 naprej.
V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške in samokrese.**

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetlino
Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlino

Tovarna uzornih telovadnih priprav
JOS. VINDYŠ - A,
v Prazi na Smihovu
(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.
se priporoča
k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic
po najnovejših priporočilih in praktičnih sestavih.
V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočil, očitih sprical domačih in inozemskih.
Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerni, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.
Navadne priprave so vedno v zalogi.
Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne prosto.
Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!
Cenjena gospodinja!
Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorijske kave, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravi bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine pripravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.
Dobiva se povsod!
Glavna zaloga pri: **Iv. Jebračinu** v Ljubljani.
Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

„Krojaška zadruga“
vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici
Gosposka ulica št. 7.
Velika zaloga
vsakovrstnega manufakturnega blaga
za ženske in moške obleke
za vsaki stan in vsaki letni čas
v največji izbiri
kakor: sukno, platno, prtenina, Clifton, oksfort, srovice, vsakovrstne preproge in zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce „Jäger“ itd. itd.
Vse po najnižjih cenah.
Cene so stalne brez pogačanja!